

РЕШЕНИЕ

№ 20931

гр., 18.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 165 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КРАСИМИР В. СОТИРОВ

при участието на секретаря ДАЙАНА АНТ. АНТОВА
като разгледа докладваното от КРАСИМИР В. СОТИРОВ Гражданско дело
№ 20221110171020 по описа за 2022 година

РЕШИ:

РЕШЕНИЕ

№ ... / ...

18.12.2023 г., гр.....

В ИМЕТО НА НАРОДА

Софийски районен съд, 165 граждански състав, в открито заседание, проведено на двадесет и втори ноември две хиляди двадесет и трета година, в следния състав:

Председател: Красимир Сотиров

при секретаря: Дайана Антова, като разгледа докладваното от съдия Красимир Сотиров гр.д. №71020 по описа за 2022г. на СРС, 165 състав, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.124 от ГПК, вр. чл.44 от СК, вр. чл.26, ал.1, пр.1 от ЗЗД.

Образувано е във връзка с постъпила искова молба от Е. А. Д., чрез адв.Д. Д. от САК, срещу баща ѝ А. А. К. и срещу приобретателя М. Н. М., с която се иска да се признае за относително недействителна по отношение на ищцата преди прекратяването на собствеността на сделка на разпореждане с 11/16 ид.ч. от правото на собственост върху Апартамент №6, находящ се в гр....., с идентификатор по КKKP на гр....., съгласно Заповед №РД- 18- 49/16.09.2015г., съгласно НА за прехвърляне на ид. ч. от недвижим имот срещу задължение за гледане и издръжка и при условие на запазено право на ползване №.....г., том II, н.д. №358/2021г. на Нотариус рег. в НК, район на действие: СРС. Изложени са съображения, че ответникът А. К. не се явява наследник по закон на съпругата си починала на 04.04.2012г., поради фактическото прекратяване на сключения граждански брак, поради което е налице частична недействителност на горната сделка.

В срок е постъпил отговор на искова молба от ответниците, чрез адв.А. Д. от САК, с който се оспорва допустимостта и основателността на исковата претенция по подробно изложени аргументи.

С доклада по делото са приети за безспорни между страните обстоятелства по сключването на граждански брак на 29.04.1977г. между А. А. К. и починала на 04.04.2012г. и придобиване на правото на собственост върху процесния имот от починала на 04.04.2012г., на основание чл.288, ал.2 от ГПК, /отм./

В пренията и с писмената си защита ищцата намира, че А. К. не е бил съпруг в действащ брачен съюз, като считано от 1992г. е прекратена фактически брачната връзка и не е налице законова и морално основание ответният А. К. да наследи починалата

Съдът, преценявайки събраните по делото доказателства и наведените доводи от страните, както и законовите разпоредби, относими към спора, намира предявения иск за неоснователен, поради следните съображения:

Приложен към исковата молба е препис на горния НА за прехвърляне на ид.ч. от правото на собственост.

Видно от удостоверение за наследници е починала на 04.04.2012г. и е оставила за свои наследници съпруга си и дъщеря си.

Представена е искова молба, подадена до СРС на 14.02.2011г. от А. К. срещу за прекратяване на брака като дълбоко и непоправимо разстроен, по която е образувано гр.д. №1561/2011г. на СРС, 91 състав, прекратено на основание чл.321, ал.1 от ГПК на 26.09.2011г.

По делото е разпитан като свидетел ..., роднина по сватовство на ищцата, който посочва, че ответният А. К. е заминал за чужбина преди около 20 год. и съпругата му е живяла сама в нищета до смъртта си през 2012г. при железопътен инцидент. Посочва, че А. К. е имал извънбрачна връзка в чужбина, като не е поддържал контакти със законната си съпруга или с дъщеря си.

Правните изводи на съда са следните:

Първоначално исковата претенция беше образувана с искане по реда на чл.76 от ЗН, като с Определение от 16.06.2023г. делото беше прекратено на основание чл.130 от ГПК, по подробно изложени съображения, че правото на сънаследника да иска прогласяване на относителната недействителност по чл. 76 ЗН може да се упражни в първата фаза на делбения процес, съобразно константната съдебна практика. Посочени са и условията, при които е налице възможност за самостоятелно разглеждане на претенция по чл.76 от ЗН извън делбения процес, като настоящият случай е прието, че не покрива изведените изисквания за това съобразно актуалната практика на ВКС. С определение от 15.08.2023г. на СГС, Ч.Ж., VI- Б състав, е отменено първоинстанционното определение по аргументи за нередовност на исковата молба, за отстраняването на която не са дадени надлежни указания

на ищеца, като е прието, че от съществено значение е преследваната от страната защита. В изпълнение на указания на въззивната инстанция ищецът с нарочна молба посочва, че оттегля искането си по реда на чл.76 от ЗН, като поддържа, че сделката е частично недействителна спрямо него. Твърди се, че ответният А. К. не е притежавал право на собственост върху ид.ч. от прехвърления имот поради това, че бракът му със е прекратен поради продължила повече от 10 год. фактическа раздяла, като формално е прекратен със смъртта ѝ на 04.04.2012г. и съотв. не се явява наследник по закон на последната.

Разпоредбата на чл.44 от СК императивно и изчерпателно урежда случаите, при които се прекратява граждански брак. Други основание за това не се предвиждат и не е допустимо да се счита граждански брак за прекратен поради фактическа раздяла на съпрузите. Не е и допустимо да се предявява от трето лице установителен иск с твърдения за прекратен граждански брак поради фактическа раздяла на съпрузите. С настъпването на смъртта на на 04.04.2012г., на основание чл.44, т.1 от СК, сключеният граждански брак е прекратен и бездяловата СИО се е прекратила. Видно от приложеното Решение от 26.07.1990г. по гр.д. №856/1990г. на СРС, 3 състав, влязло в законна сила на 06.09.1990г., на основание чл.288, ал.2 от ГПК (отм.), в дял на е поставен процесния имот, срещу задължение за изплащане на парично уравниение. Не е налице спор, че е сключен граждански брак между А. К. и С К К.а на 29.04.1977г. Само за пълнота следва да се посочи, че придобитото по време на брака от единия съпруг имущество по наследство и делба е негова лична собственост, ако не са заплатени суми за уравниение на дяловете, съобразно практиката на ВКС. Съгласно задължителните постановки на ППВС №5/72г., т.2, недвижимите и движимите вещи и правата върху вещи принадлежат общо на двамата съпрузи, ако придобиването е станало, докато трае бракът, като моментът на придобиването следва да се определи съобразно общите правила за прехвърлителното действие на съответния придобивен способ. В т.3 на посоченото ППВС е прието, че придобитите през време на брака недвижими и движими вещи и права върху вещи не принадлежат общо на двамата съпрузи, ако са придобити със средства, получени срещу вещи, индивидуална собственост на единия съпруг, които той е притежавал преди брака или е получил след сключването му по наследство или дарение. Съпружеска имуществена общност възниква върху вещи и вещни права, придобити от съпрузите по време на брака в резултат на съвместен принос, независимо от това на чие име са придобити, като съвместният принос се предполага до доказване на противното. При уравниение е налице съвместен принос на съпрузите и придобитото е СИО. С оглед на горното исковата претенция е неоснователна.

По разноските съдът се произнася с крайния за спора съдебен акт. Ищецът претендира разноски за настоящото производство за заплатената държавна такса по делото. Отговорността за разноски в гражданския процес се изразява в правото на страна, в чиято полза е решено делото да иска заплащане на направените от нея разноски, респ. в задължението на насрещната страна да ѝ ги заплати. С оглед на горното в тежест на ищеца следва да се присъдят разноски от общо 3 000 лв., представляващи заплатен адв. хонорар. Възражението за прекомерност не може да бъде уважено, с оглед цената на иска и минималните размери по чл.7, ал.2, т.3 от Наредбата.

Така мотивиран, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ предявения от Е. А. Д., ЕГН:*****, срещу А. А. К., ЕГН:***** и на М. Н. М., ЕГН: *****, иск за признаване за относително недействителна по отношение на ищцата сделка на разпореждане с 11/16 ид.ч. от правото на собственост върху Апартамент №6, находящ се в гр....., с идентификатор по КККР на гр....., съгласно Заповед №РД- 18- 49/16.09.2015г., съгласно Нотариален акт за прехвърляне на идеални части от недвижим имот срещу задължение за гледане и издръжка и при условие

на запазено право на ползване №....г., том II, н.д. №358/2021г. на Нотариус рег. в НК, район на действие: СРС, поради фактическото прекратяване на сключен граждански брак, като неоснователен.

ОСЪЖДА Е. А. Д., ЕГН: *****, на основание чл.78, ал.3 от ГПК, да заплати на А. А. К., ЕГН: ***** и на М. Н. М., ЕГН: *****, сумата от 3000 /три хиляди/ лв., представляваща сторени деловодни разноси.

Решението подлежи на обжалване пред СГС в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Да се връчат преписи от решението на страните.

Районен съдия:

Съдия при Софийски районен съд: _____